

என்ற கதோசம் பிரிவினையை முன்னிறுத்தி, சிங்கள மக்களுடனான ஐக்கியத்தை நிராகரித்து எழுந்தது. தமிழினவாத வலதுசாரியம், என்றும் ஐக்கியத்தைக் கோரும் சூயநிரணயத்தைக் குழிதோண்டிப் புதைத்து வந்தது. சிங்களமக்களை ஐக்கியப்படுத்தும், சூயநிரணயத்தை மறுத்தே அது தமிழீழம் என்றது. சூயநிரணயமறுப்பே, தமிழீழத்தின் சித்தாந்தமாகவும் நடமுறையாகவும் மாறியது. இதுவே தமிழ் மக்களின் சூயநிரணய உரிமைகளைக் கட்ட மறுக்கும், வலதுசாரிய தமிழ் பாசிசமாக மாறியது.

தமிழீழம் என்பது தசேத்தின் ஜனநாயக உள்ளடக்கத்தையும், தசேயத்தின் அரசியல் அடிப்படையையும் கட்ட மறுத்தது. அதுதான் அதன் தோல்வியாகும். தசேம் என்பதும், தசேயம் என்பதும் முரணற்ற மூதலாளித்துவத்தின் உள்ளார்ந்த அரசியல் சாரமாகும். அது நிலப் பிரபுத்துவ சமீக பண்பாட்டு பொருளாதாரக் கருவிகளை மறுத்து எழுவதாகும். இதைத்தான் சூயநிரணயம், ஓடாக்கப்பட்ட இனத்திடம் கோருகின்றது. இதை மறுக்கும்போது, அது சொந்த இனத்தையே ஓடாக்குகின்றது.

இந்த வகையில் தமிழீழம் என்பது, சூயநிரணயத்தை மறுத்துத்தான் எழுந்தது,

1. சிங்கள மக்களுடனான ஐக்கியத்தையும், அதற்கான அரசியல் போராட்டத்தையும் நிராகரித்தது. மாறாக சிங்கள மக்களுடன் பிரிவினையை விதைத்து பிளவடைந்தது.

2.ஓடாக்கப்பட்ட தமிழ் மக்களின் மலேனா நிலப்பிரபுத்துவ ஓடாக்குமுறைகளை
பாதுகாத்து, அவர்களையே அது ஓடாக்கியது.

இது எம் வரலாறு. இந்த தமிழ் மூம், தமிழ் மக்களையே காவா கொண்டது. இந்த தமிழ் மூம்
சொந்தமக்களை ஐக்கியப்படுத்தும் சூயநிரணய அரசியலை மறுத்தது. சிங்களமக்களை
ஐக்கியப்படுத்தாது, சூயநிரணயத்தை மறுத்தது. இப்படி சூயநிரணய மறுப்பில் இரூந்து
எழுந்தது தான், தமிழ் மக்கோசம். மக்களை பிளந்து, சொந்த மக்களை ஓடாக்கும்
வலதுசாரிய தமிழ் இனவாதிகளின் மயைக் கோசம் தான், தமிழ் மூமானது. அது
ஐக்கியத்துக்கான ஒரு அரசியல் கோசமல்ல. அதை மறுக்கும் பிளவாவாதக் கோசம்.

ஓடாக்கப்பட்ட மக்கள் தங்கள் மலேனா சகல ஓடாக்குமுறைக்கும் எதிராக போராடும்
போது, "தமிழ் மூம்" "ஐக்கிய இலங்கை" என்று, நேரெதிரான அரசியல் அர்த்தத்தில் அது
என்றும் இரூப்பதில்லை. ஓடாக்கப்பட்ட மக்கள் தங்கள் மலேனா அனதத்து
ஓடாக்குமுறைக்கும் எதிராக போராடாவதை மறுக்கும் போதுதான், இது
வாதத்துக்குரிய கூறிப்பொருளாக மாறுகின்றது. இங்கு ஆளும் வர்க்க நலன்களே,
கூறிப்பாக செல்வாக்கு வகிக்கின்றது. இதற்கு வெளியில் ஓடாக்கப்பட்ட மக்கள் மூன்,
இது ஒரு விவாதப்பொருளே கிடையாது. இப்படியிருக்க எம் மைச் சூற்றி இது
எற்படுத்துவது, ஓடாக்கும் வலதுசாரிய சிந்தனைமுறையின் தொடர்ச்சியான அரசியல்
செல்வாக்குத் தான். நாம் இன்னும் மக்களுக்காக, மக்கள் அரசியல் ஊடாக சூயமாக
சிந்திக்கவில்லை என்பதையே இது கோபிட்டாக காட்டுகின்றது.

இதனால் இதுவே அரசியல் தர்க்கமாக, விவாதமாக சிலரிடையே மாறிவருகின்றது. இது
அரசியல் ரீதியாக, மக்களின் அரசியல் உள்ளடக்கத்தை மறுக்கின்றது. "தமிழ் மூம்" என்ற
தமிழ் இனவாதிகளின் அரசியலும், "ஐக்கிய இலங்கை" என்ற பரேனவாதிகளின் அரசியலும்,
இதில் இதன் பின்னான சாரப்பொருளாக உள்ளது.

இடதுசாரிய அரசியல் தளத்தில் இது மாயையான, மர்மமான சொல் சார்ந்த ஒரு தர்க்கப் பொருளாக மாறிவிடுகின்றது. இவ்விருண்டும் சொல் சார்ந்த அடிப்படையில், இரண்டு நேர் எதிரான இனவாத எல்லைகளுள், அது கொண்டுள்ள பொருளின் அடிப்படை எல்லைகளுள் இவ்வை மூன்றைத் தப்பட்டு விவாதிக்கப்படுகின்றது.

இரண்டுத் தவறானது. "தமிழ் மூம்" எப்படி தமிழினவாதமாக உள்ளதோ, அப்படி "ஐக்கிய இலங்கை" சிங்களப் பேரினவாத எல்லைகளுள் காணப்படுகின்றது. வலதுசாரிய சித்தாந்த கண்ணோட்டத்துக்கு வெளியில் இதனை மூன்றைத் தப்பும் சூயநிர்ணயம் தான், மக்கள் தாங்கள் எப்படி வாழ்வது என்பதைத் துல்லியமாகத் தீர்மானிக்கின்றது.

தமிழ் மக்களின் உரிமைக்கான போராட்டம் என்பது, சூயநிர்ணயத்துக்கான போராட்டம் தான். அது தமிழ் மூத்துக்கான போராட்டமல்ல. தமிழ் மூம் என்பது வலதுசாரிய தமிழ் இனவாதிகளின் சொந்தக் கோரிக்கையாகும். அது சூயநிர்ணயத்தை என்றும் கோரியதில்லை. மாறாக சூயநிர்ணயத்தை மறுத்து, பதிலாக தமிழ் மூத்தைக் கோருகின்றது. இதனால் தான் தமிழ் மூம் தமிழ் மக்களின் உள்ளார்ந்த சமீக முரண்பாடுகளை மறுத்து, அவர்களை தமிழ் மூத்தின் பால் ஓடுக்குகின்றது. தமிழ் மூம் மீலம் மக்களின் சூயநிர்ணயத்தை மறுப்பதால் தான், சிங்களமக்களை எதிரியாக மூன்றைத் தி அவர்களைத் திறி ஓடுக்க மூன்கின்றது.

சூயநிர்ணயம் எதற்குக் கோருகின்றது. இரண்டு இனங்கள் சேர்ந்து வாழ்வதையும், அது முடியாத போது பிரிந்து சிலைவதையும் வலியுறுத்துகின்றது. இந்த வகையில் பேரினவாதத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தில் மக்களை ஐக்கியப்படுத்தும் போராட்டம் என்பதே முதன்மையானது. அரசியல் கிளர்ச்சி, பிரச்சாரத்தில் மக்களிடையே பிளவை விதைப்பது, சூயநிர்ணயமல்ல. ஐக்கியத்துக்கான போராட்டம் தான், பிரிந்து சிலைவதை ஆளும் பேரினவாதத்துக்கு எதிராக ஜனநாயகப்படுத்தி அதை இயல்பானதாகக்கொள்ளுதல்.

தமிழ் - சிங்கள மக்கள் தமக்கிடையிலான ஐக்கியத்துக்காக நடத்துகின்ற போராட்டம் தான் சூயநிர்ணயத்தின் உள்ளார்ந்த சாரமாகும். சூயநிர்ணயம் என்பது பிரிவினையும், பிளவாவாதமும்ல்ல.

அதாவது இனவாத அரசியலை எதிர்த்து நடத்துகின்ற போராட்டம் தான் சூயநிர்ணயம். இதனை பிரிவினை ஐக்கியம் என்று குறுக்கி, ஒரு எல்லைக்குள் முடக்கி கொச்சைப்படுத்த முடியாது.

வலதுசாரிய சித்தாந்தமும், அதன் சிலவாக்கும், ஐக்கியம் - பிரிவினை என்று நேரெதிராக முன்னிறுத்தி, இவ்விரண்டையும் மறுக்கும் இனவாத அரசியலை முன் தள்ளுகின்றது. இதன் வளைப்புப்பொருள் தான் "தமிழீழம் - ஐக்கிய இலங்கை" என்று குறுக்கிய அர்த்தத்தில் பிரதிபலிக்கின்றது.

மக்கள் சூயநிர்ணயத்தில் அடிப்படையில் ஐக்கியத்துக்காக போராடவதை மறுத்து, ஆளும் வர்க்கங்கள் பிரிவினையை முன்னிறுத்துகின்றது. சூயநிர்ணயத்தின் அடிப்படையைத் திரித்து, அதை நிராகரிக்கின்றது. மக்களிடையே ஐக்கியத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான போராட்டத்தை முன்னெடுப்பதும், பிரிவினையை வலியுறுத்தும் ஆளும் வர்க்க பிளவாவாதத்தை அம்பலப்படுத்தி போராடவதும் தான், மக்கள் அரசியல்.

மக்களிடையே ஐக்கியம் என்பதுதான், இலங்கை தளவிய போராட்டமாகவும், இது தமிழ் சிங்களம் என, இரண்டு தரப்புக்கும் பொருந்தும்;. மக்களிடையே பிளவை விதைக்கும் இனவாதம் தான், "தமிழ் மகம்" வளையப்படுகின்றது. மக்களிடையே ஐக்கியம் என்பது, பிளவாதத்திற்கு எதிரானது. ஐக்கியத்தைக் கொண்டும் சூயநிர்ணயத்தை மறுப்பது தான், "தமிழ் மகம்" முன்வகைக்கும் பிளவாத அரசியலாகும்.

ஐக்கியம், தமிழ் மகம் என்ற அரசியல் விவாதத்தின் உள்ளார்ந்த சாரமே, இதற்குள்ள்தான் அடங்கியிருக்கின்றது. ஐக்கியத்துக்கான போராட்டம் மக்களை இணைப்பதையும், தமிழ் மகம் என்பது மக்களின் ஐக்கியத்தை பிளப்பதையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது. இது சிங்கள மக்களை மட்டுமல்ல, தமிழ் மக்களையும் உள்ளடக்கியது தான்.

எம் வரலாறு சூயநிர்ணயத்தை முன்னிறுத்தி போராடியதல்ல. மாறாக சூயநிர்ணயத்துக்கு எதிராக, தமிழ் மகம் என்ற பிளவாதத்தை முன்னிறுத்தியது. பரேனவாத ஆளும் வர்க்கம் பிளவாதத்தை முன்னிறுத்தி, தேசிய சிறுபான்மை இன மக்களை ஓடக்கொண்டது. இதை தங்கள் பிளவாத தமிழ் மகத்துக்கு ஆதரவாக முன்னிறுத்துவது இனவாதமாகும். நாம் ஐக்கியத்துக்காக போராடுவது தான், சூயநிர்ணய அரசியல். இதை மறுப்பது தமிழினவாதத்தின் குறுகிய குதர்க்க வாதமாகும்;. நாங்கள் முன்னின்று ஐக்கியத்துக்காக போராடாத வரை, நாங்களும் கட்ட தமிழினவாதிகள் தான். அது பரேனவாதத்துக்கு நிகரானது. அதுதான் முஸ்லீம் மக்களை, பரேனவாதம் போல் வட்டையாடியது.

இங்கு தமிழ் வலதுசாரிய இனவாதிகள், பரேனவாத இனவாதிகளுடன் நடத்திய பரேங்களை ஐக்கியத்துக்கான ஒன்றாக கருதுவது அரசியல் அபத்தம்;. இது ஆளும் வர்க்கங்கள் மக்களிடையே ஐக்கியத்தை சிதைத்தபடி, தமக்கிடையில் சபையும் குறுகிய பரேங்கள். ஐக்கியத்துக்கான போராட்டம் என்பது, ஓடக்கப்பட்ட சிங்களமக்களுடன் சேர்ந்து வாழ ஓடக்கப்பட்ட தமிழ் மக்கள் நடத்தும் போராட்டம் தான். ஓடக்கும் வர்க்கங்கள் ஐக்கியத்துக்கான போராட்டத்தை நடத்துவது கிடையாது. அது பிரிவினையையும், பிளவையும் தான் முன்வகைக்கின்றது. அதுதான் அதன் அரசியல் சாரம்.

6 / 6